

Kirikou og villdyrene

Kirikou og villdyrene

Et gjensyn med den lille rakkeren Kirikou er ikke å forakte så lenge Michel Ocelot sitter i manus-, design- og registolen.

Kirikou et les bêtes sauvages
Michel Ocelot, Bénédicte Galup
Les Armateurs, Gebeka Films, France 3 Cinema, Studio O
2005
Scanbox
16:9 Fullskjerm (1,78:1)
Dolby Digital 5.1
72 min.
2

4

The Hood Revisited

Prequels er et artig fenomen som smarte pengefolk i Hollywood har funnet på. I stedet for å lage en oppfølgerfilm i tradisjonell forstand, som tidsmessig starter der hvor originalfilmen slapp, har man i stadig større grad begynt å lage filmer som forteller historien som leder inn mot originalfilmen. De tre siste (eller var det de første?) filmene i *Star Wars*-serien er ett eksempel på Hollywood-prequels. En variant av dette ble brukt da Disney lanserte *Bambi 2*, hvor filmen forteller historien fra et midtparti som er utelatt i den opprinnelige filmen.

Når den franske regissøren Michel Ocelot gir oss et nytt møte med den lille rakkeren Kirikou gjør han noe av det samme grepet som Disney gjorde med oppfølgeren til *Bambi*, ved å gå rett inn i tidslinjen fra originalfilmen og gi oss ytterligere historier som finner sted parallelt med handlingen i originalfilmen. I *Kirikou og villdyrene* er det Kirikous bestefar som fungerer som bindeledd mellom en serie novellefilmer som forteller om Kirikous mange heltedåder.

Det er selvsagt mulig å se på denne utgivelsen som en lett måte for produksjonsselskapet å cashe inn ekstra daler på en allerede overraskende suksessfull film. Originalfilmen gjorde det meget godt til å være en småskala europeisk animasjonsproduksjon. Man kan forstå at det er fristende å spinne videre rundt den samme suksessformelen. Man må selvsagt ta distributørens utsagn om at Ocelot opprinnelig ikke hadde tenkt å lage en oppfølger til *Kirikou og trollkvinnen* (1998), men at det var Kirikou selv som ville at filmen skulle lages. Man behøver ikke å ha betalt medlemskapet i Mensa for å forstå at det er produsentene som har dyttet Ocelot i retning av å lage en ny film.

I løpet av filmen blir vi servert seks episoder fra Kirikous innholdsrike liv, hvor han gjennom kløkt og modighet redder landsbyen fra alle slags farer. I bakgrunnen lurer stadig trollkvinnene Karaba og hennes armé av fetisjer. Slik sett er det veldig mye kjent stoff i *Kirikou og villdyrene* - karakterene og miljøet er de samme som i originalfilmen og Ocelots fabelaktige design videreføres. Om mulig fokuserer denne filmen ennå sterkere på de moralske dilemmaene som dukker opp i handlingen og det understrekes med pedagogisk tyngde at det er viktig å samarbeide og at den lille ikke alltid er den svakeste. Moralistisk og politisk korrekt, men svelgbart når det pakkes inn i en spennende og engasjerende handling.

Filmene om Kirikou er først og fremst myntet på barnefamilier og det skinner igjennom på alle mulige vis. Likevel er det noe i filmene som gjør at de fungerer som noe mer enn ettermiddagstrøye. Handlingen er i stor grad drivende god med mange spennende utfordringer for vår lille helt. Karakterene er gode og personlighetskarakteristikkene er velfunderte og godt utførte. I tillegg har man designen til Michel Ocelot som bærer hele filmen frem på gullstol. Ocelot har et blikk og en evne til å skape enkle, men likevel slående vakre bakgrunner.

Kvalitetene i filmen kommer tydeligst frem i to av tablåene som presenteres. I episoden hvor Kirikou jages av Karabas fetisjer og redder seg selv ved å klatre opp på en sjiraff, får man i fullt monn nyte Ocelots fingerspissferdigheter gjennom design av bakgrunner og fargespill. Sjiraffens vandring gjennom savanner og jungel er så vakker at man nærmest mister pusten i godstolen. Filmen har også flere velfortalte historier, og den aller beste er historien om hvordan Kirikou redder alle kvinnene i landsbyen fra forgiftningsdøden. Velfortalt og engasjerende historie som fullstendig fengslet min 3-åring.

Animasjonen er som med originalfilmen ganske fjernt fra Disney og Pixars realisme i utseende og bevegelser. Det visuelle uttrykket er flatt, todimensjonalt og animasjonen er relativt røff og hakkete. Bevegelsene er kantete og kjappe, samtidig som man ser at det har skjedd en utvikling på det tekniske planet i forhold til originalfilmen. Den stadig økte graden av digitale verktøy og forståelsen av dem gjør at man får økt kvalitet selv om man ikke nødvendigvis er ute etter å lage perfekte bevegelser for enhver pris. Kirikou og villdyrene har et særegent uttrykk som animasjonen underbygger på en positiv måte.

Som i originalfilmen spiller også musikken en viktig rolle i *Kirikou og villdyrene*. Nok en gang har Youssou N'Dour en finger med i spillet, men det er Manu Dibango som krediteres for komposisjonene i filmen. De understreker hele veien filmens afrikanske utgangspunkt på en poengtert og tilgjengelig måte.

Man kan gjerne mislike produsenter som vrir de siste dråpene fra et produkt som Kirikou, men heldigvis har man i dette tilfellet involvert hovedmannen fra den første produksjonen og således videreført en linje. Kirikou og villdyrene er intet kunstnerisk høydepunkt, men er mer enn god nok til å rettferdiggjøre dens eksistens.

Utgivelsen:

Det var ingen stortrommer å høre da *Kirikou og villdyrene* ble lansert på DVD. Det er i det hele tatt en ganske smålåten utgivelse som har filmen i fokus og som ikke sløser med plassen til ekstramateriale og annet fjas. Følgelig er det ikke mye å hente for de som interesserer seg for dokumentarer og titt bak kulissene. Her får vi kun servert trailere og scenevalg. Ikke noe mer.

Det er filmen det handler om og den formidles på overbevisende måte. Både lyd og bilde har klar fremgang sammenliknet med SF Norges utgivelse av originalfilmen tidligere i 2006. I dette tilfellet presenteres bildet i 16:9 anamorfisk widescreen med en bildekvalitet som holder greit mål. Det er komprimeringsfeil å skue, men det er ikke noe som skjemmer filmopplevelsen.

Også lydsiden er godt i varetatt og formidlet i Dolby Digital 5.1. Den sparsommelige dialogen kommer klart frem og selv om effektene ikke er fremtredende i filmen, så blir alle kanalene benyttet. Det er dog grunn til å sette spørsmålstegn ved at originalversjonen av filmen ikke innlemmes på utgivelsen, selv om barn er hovedmålgruppen. Likeledes er det kritikkverdig at det ikke finnes teksting for dem som har hørselsproblemer.

Kirikou og villdyrene er en utgivelse på det jevne rent teknisk, men noe mangelfull når det gjelder ekstramateriale. Likefullt består utgivelsen av en film som holder mål.

Anmeldt av Tom-Erik Lønnerød, 29.11.06

Anmeldelsen publiseres i samarbeid med [Hjemmekinoguiden DVDnett.no](#)

Relaterte utgivelser:

[Kirikou og trollkvinnen](#)

Ja

[kirikou2_cover;](#)